

sz etiā cōseruat eos i vita z interdū restituit eos dispensatiue ad ecclīasticas dignitates q̄s p̄us hēbāt si videātur vere cōuersi: z h̄ p̄ bono pacis frequēt legiē esse factū: sz q̄n̄ re cepti in dū relabūf: vi def eē signū cōstātie eoz cīca fidē. z iō vltre? redeūtes recipiūt q̄ dē ad p̄niam nō tñ ut liberent a snia mortl

**A**d p̄mū ḡ dicēduz q̄ in iudico dei semp recipiunt redeūtes: qz deus scrutator ē cor diū z vere redeūtes cognoscit: sz h̄ ecclīa imitari nō pōt: p̄sumit. n. eos nō vere reuer ti q̄ cū recepti fuissent itez sūt relapsi. z iō eis vitā salutis n̄ denegat: sz a p̄iculo mortis eoz nō tuel.

**A**d secūdū dicēduz q̄ dñs loq̄f **P**etro d̄ pctō i eū cōmissio qd̄ ē sp̄ dimitten diū: ut fri redeūti parcat: n̄ āt intelligit de pec cato i p̄mū uel i deū cōmissio: qd̄ nō ē n̄ri arbitry dimittere: ut **Jerō** dīc: sz i h̄ ē a lege mod⁹ statūf sm̄ q̄ agruit honori dei z vti litati p̄mōz.

**A**d tertīū dicēduz q̄ aly in fideles q̄ nūq̄z fidē accepant cūersi ad fidez nōdū oñdūt aliq̄d signū icōstātie circa fidē sicut heretici relapsi. z iō nō est similis rō de vtrīq̄z.

**Q**uēdē consi derādū ē d̄ apostasia. Et cir ca h̄ q̄zunt duo. p̄ vtrū apo stasia ad ifidelitatē pertine at. 2. vtrū p̄pter apostasiam a fide subditi absoluantur a dñio p̄sidentū apostatataz.

**A**d p̄mū sic pro cedit. **V**idef q̄ apostasia nō ptineat ad infi delitatē. Illud. n. qd̄ ē ois pcti p̄cipiūz nō videf ad ifidelitatē p̄tere: qz mltā pctā sine ifidelitate existūt. sz apostasia videf eē ois pcti p̄cipiū. **D**r. n. **E**ccl. x. Initiū supbie ho mis apostatare a deo z p̄ ea sōdīf. Initiū ois pcti supbia. ḡ apostasia nō ptinet ad infide litatē.

**I**n ifidelitas in intellectu cōsistit sz apostasia magis videf cōsistere in exteriori ope uel sermone: aut etiā in interiori volūtate **D**r. n. **p**v. 6. **H**ō apostata vir iutilis: gradiēs ore p̄uerso: ānuit oculis: terit pede: digito lo quitur: p̄auo corde machinator malū: z in oi tpe iurgia semiat. **S**i qs etiā se circūcide ret ul sepulchz **A**chometi adoraret: apo stata reputat. ḡ apostasia non ptinet dire cte ad ifidelitatē.

**D**r̄sis qz ad ifideli

tē ptinet ē qdā deīmiata spēs ifidelitatis. si ḡ apostasia ad infidelitatē ptineret sequere tur qz esset qdā determinata spēs ifidelitatis qd̄n̄ videf sm̄ p̄dicta. n̄ ḡ apostasia ad ifide litatē ptinet.

**S**z ē qd̄ d̄r **Joh̄ 6.** Multi discipuloz eius abierūt retro: qd̄ ē apostata re: de qbus dixerat dñs. **S**ūt qdā ex vobis q̄ n̄ credūt. ḡ apostasia ptinet ad ifidelitatez

**R**o dicēduz q̄ apostasia ipozat retrocef sionē quādā a deo: q̄ qdem d̄r sm̄ode sit sm̄ d̄r sos mōs qb̄ hō deo cūiūḡ. p̄mō nāqz cūiū ḡ hō deo p̄ fidē. 2. p̄ debita z iocictā volūta tem ad obediēduz p̄ceptis eius. 3. p̄ aliqua spālia ad superogatonē ptinētia: sicut p̄ reli gionez z clericaturā uel sacru ordinē: remo to aut posteriori remanet prius: sz nō cōuer titur. Cōtingit ḡ aliquem apostatare a deo: retrocedēdo a religione quā p̄cessus ē ul ab ordie quē suscepit: z hec d̄r apostasia religio nis seu ordif. Cōtingit etiā aliquē apostatare a deo per mentē repugnantē d̄inis mādatis qbus duabus apostasius exītibn̄i adhuc pōt remanere hō deo cūiūctus p̄ fidē. Sz si a fide discedat: tūc oīo a deo retrocedere videf. z iō simplicif z absolute erit apostasia p̄ quam aliqs discedit a fide q̄ vocat apostasia p̄ fidez z sm̄ hūc modū apostasia simplicif dicta ap infidelitatē ptinet.

**A**d p̄mū ḡ dicēduz q̄ obiectō illa p̄cedit d̄ secūda apostasia q̄ ipoz tat volūtate a mādatis dei resiliētē q̄ iuenif i oī pctō mortali.

**A**d secūdū dicēduz q̄ ad fidem ptinet nō solū credulitas cordis, sz etiā p̄testatio exterioris fidei p̄ exteriora v̄ba et facta: nā cōfessio ē actus fidei z p̄ hūc etiam modū qdā exteriora v̄ba uel opa ad infideli tatē ptinēt: inq̄tum sūt ifidelitatis signa: p̄ modū q̄ sanū sanitatis sanū dicif. **A**uctori tas aut̄ inducta: z si possit intelligi de oī apo stasia: verissime tñ cōtingit i apostasia a fide. **Q**uia. n. fides ē p̄mū fūdamētū rez sp̄adaz z sine fide ipossibile ē placere deo: sublata si de nihil remanet in hoie qd̄ possit eē vtile ad salutē etnā. et p̄pter h̄ dicif p̄mō hō apōsts ta vir iutilis. **F**ides etiā est vita aīe: sm̄ illud **Ro. p.** **I**ust⁹ ex fide viuūt. **S**ic ḡ sublata vita corporali oīa mēbra et p̄tes hoīs a debita dī spōne recedūt: ita sublata vita iusticie q̄ ē p̄ fidem apparet iordinatio i oibus membris z p̄ qdem i ore p̄ qd̄ maxime manifestat cor z i oculis. 3. i istrumētis mor⁹. 4. i volūtate que ad malū tendit. et ex bis sequit q̄ iurgia



seminat alios intendens separe a fide: sicut  
z ipe recessit. **A**d tertiu dicens qd spes ali-  
cuius qualitatis vel forme non diuersifica-  
tur p hoc qd e terminus motus a quo us ad  
que: s; poti<sup>o</sup> e<sup>o</sup> fm terminos motuuz speci-  
es attēdūt: apostasia aut respicit ifidelitatē  
ut tminū ad que est motus recedētis a fide  
vñ apostasia nō iportat determinatā spēm ifi-  
delitatis: s; quādā circūstāriā aggrauātē: s;  
illud. 2. Petri. 2. **M**elius erat eis vitatē nō  
cognoscere q̄ post cognitā retroire.

### **A**d secūdu sic proce-

dit. **V**ides qd p̄iceps ppter ap-  
ostasiā a fide nō amittat dñiū i subditos qn ei teneā-  
tur obedir. Dicit. n. amb<sup>o</sup>: z habet xi. q. 4. qd  
Julian<sup>o</sup> ipator q̄uis eēt apostata hūit tñ s̄b  
se xp̄ianos milites: qbus cū dicebat: **P**rodu-  
cite aciē p defēsiōe rei publice: obediebāt  
ei. g. ppter apōstasiā p̄cipis: subditi nō ab-  
soluūtur. **P**. **A**postata a fide ifidelis est  
s; ifidelibus dñis inueniūt aliq̄ sci viri fide-  
liter seruisse sic Joseph Pharaoni z Daniel  
Nabuchodonosor: z **M**ardoche<sup>o</sup> Assuero  
g p apōstasiā a fide nō ē dimittēdū qn p̄-  
cipi obediāt a subditis. **P**. **S**icut p apo-  
stasiā a fide recedit a deo ita p q̄libz pctiū:  
si g. ppter apōstasiā a fide pderēt p̄cipis ius  
ip̄adi subditū: pari rōe ppter pctā alia  
h amitterēt: s; h patz eē falsū. nō g. ppter apo-  
stasiā a fide: e recedēdū ab obia p̄cipū. **S**;  
h ē qd Greg<sup>o</sup>. 7. dicit. **N**os scōz p̄decessoz  
statuta tenētes: eos q excoicātū fidelitate aut  
iuramēti sacro s̄ stricti aplica auctoritate  
a sacro absoluimus: z ne sibi fidelitatez obf-  
uēt oibus mōis phibemus q̄sqz ad satisfā-  
ctōnē veniāt. s; apōstate a fide sūt excoicati  
sic z h̄rtici: ut dic̄ decretal. ex̄ d̄ hereticū. ad  
abolēdā. g. p̄cipib<sup>o</sup> apōstatatib<sup>o</sup> a fide nō ē  
obediēdū. **R**. **D**icēdū qd sicut s̄ dictū ē: i  
fidelitas fm se ip̄az n̄ repugnat dominio: eo  
qd dñiū itroductū ē d̄ iure gentiū qd est ius  
hūanū. **D**istinctio aut̄ fidelitū z infidelitū est  
fm ius dñi p qd nō tollit ius hūanū: s; ali-  
qs p ifidelitatē peccans: p̄t snialit̄ ius dñi  
amittere sicut etiam q̄sqz ppter alias culpas  
ad ecclesiā aut nō p̄tinet punire infidelitatē  
in illis q nūq̄ fide suscepūt fm illud apli. i.  
ad Cor. 5. **Q**uid mibi d̄ his q foris sūt iudi-  
care. s; infidelitatē illoz q̄ fide suscepūt p̄t  
snialit̄ punire: z cōueniēter i hoc puniūt qd

subditis fidelibus dñari nō p̄t. hoc. n. ver-  
gere possēt i magnā fidei corruptōnē: qa ut  
dictūz ē bō apōstata prauo corde machina-  
tur malū: z iurgia seminat: itē d̄l hoies sepa-  
re a fide. **E**t iō q̄scito aliqs p̄sniaz denūciat  
excoicat<sup>o</sup> p apōstasiā a fide: ip̄o facto eius  
subditi sūt absoluti a dñio eius z iuramen-  
to fidelitatis q̄ ei tenebātur. **A**d p̄mū ḡ di-  
cēdū qd illo tpe ecclia i sui nouitate nōdūz  
habebat p̄tatem frenos p̄cipis opescendi  
z iō tolerauit fideles Juliano apōstate obe-  
dire i his q̄ nōdūz erāt d̄ fide ut maius piclū  
fidei vitaref. **A**d secūdu dicens qd alia rō  
ē d̄ ifidelibus alijs q̄nūq̄ fide suscepunt: ut  
dictū ē. **A**d tertiu dicens qd apōstasia a fi-  
de totalit̄ sepat hoiez a deo: ut dictum ē: qd  
nō cōtingit in quibuscūqz alijs pctis.

### **E**inde confi-

**D**erādū ē de pctō blasfemie  
qd opponit cōfessionī fidei  
**E**t p̄ d̄ blasfemia i generali  
2<sup>o</sup> de blasfemia q̄ dicit pec-  
catū in sp̄i sc̄i. **C**irca p̄mū q̄rūt quatuoz  
p̄. vtrū blasfemia opponat cōfessionī fidei.  
2<sup>o</sup> vtrū blasfemia sp̄ sit peccatū mortale. 3<sup>o</sup> vtrū  
blasfemia sit maximū peccatū. 4<sup>o</sup> vtrū blasse-  
mia sit in d̄natis.

### **A**d primuz sic proce-

ditur. **V**ides qd blasfemia nō opponat cōfes-  
sionī fidei. **N**ā blasfemare ē cōtumeliā l ali  
qd cōuitiū inferre in iniuriā creatoris. s; h  
magis p̄tinet ad maliuolentiā d̄ deū q̄ ad i  
fidelitatez. g. blasfemia nō opponit cōfessionī  
fidei. **P**. **A**d Eph 4. sup̄ illud blasfemia  
tollat a vobis: dicit glo. q̄ sit i deū uel in scōs  
sed cōfessio fidei nō videtur eē nisi de his q̄  
p̄tinent ad deū q̄ ē fidei obm. g. blasfemia n̄  
sp̄ opponit cōfessionī fidei. **P**. **A** q̄busdā or̄  
qd sūt tres blasfemie sp̄es. **Q**uaz vna ē cū at-  
tribuit deo qd ei nō cōuenit. **S**ecūda ē cuz  
ab eo remouet qd ei cōuenit. **T**ertia ē cuz  
attribuit creature qd deo a p̄p̄at. z sic vide-  
tur qd blasfemia nō solū sit circa deū: s; etiā  
circa creatas: fides at̄ hz deū p̄ obo. g. blas-  
femia n̄ opponit cōfessionī fidei. **S**;  
h ē qd apls  
dic. i. ad **T**ibi. p̄. **P**ri<sup>o</sup> sui blasfem<sup>o</sup> z p̄secutō  
z p̄ ea s̄b dit: **I**ngnozāf feci i incredulitate ex  
q̄ videt qd blasfemia ad infidelitatē p̄tineat.  
**R**. **D**icēdū qd nomen blasfemie iportare